

Ἡ ἄλλη ἄποψη γιὰ τὶς πυρκαϊές

Τοῦ Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Ο μακαρίτης μόλις εἶχε ἐκμετρήσει τὸ ζῆν. Οἱ γιοὶ καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς μαζεμένοι γύρω ἀπὸ τὴ σορὸ δὲν ἄρχισαν νὰ ἀρχίσουν νὰ ἐρίζουν γιὰ τὴν κληρονομιά. Ἐτοῦτο μου, ἐκεῖνο σου, σιγά-σιγά ἐξελίχθηκε σὲ σκυλοκαβγά. Ὁ ἀποθανὼν δεδικαίωται! Κάπου τὸ ἔχω διαβάσει τὸ μακάβριο αὐτὸ σενάριο. Δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ ποῦ.

Μοῦ τὸ θυμισε ὁμως ἡ δραστηριότητα (!) πολιτικῶν μας γύρω ἀπὸ τὶς τραγικὲς πυρκαγιές τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Ἦταν κάτι ἀκόμα χειρότερο. Ὁ σκυλοκαβγὰς ἀρχίνησε προτοῦ ὁ ἀσθενὴς ξεψυχήσει. Τὴν ὥρα πού ἡ Πάρνηθα ψυχομαχοῦσε –δὲν ἤξερε κανεὶς ἂν θὰ τὰ καταφέρει νὰ ἐπιβίωσει– ἀρχίνησε ὁ καβγάς. Ὁ πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ, ὁ κ. Γιώργος Παπανδρέου, ἐπέστρεψε ἄρον-ἄρον ἀπὸ τὴν Ἑλβετία ἐγκαταλείποντας τὰ εὐρωπαϊκὰ καθήκοντά του, γιὰ νὰ ἐρθεῖ νὰ συμπαρασταθεῖ (εἶπε) καὶ νὰ ἐπιρρίψει εὐθύνες (ἔπραξε). Ἀλήθεια πῶς συμπαρίστασαι σὲ τέτοιες περιστάσεις; Φαντάζομαι ἔννοεῖ πῶς προσφέρει (δωρεάν) χειραφίες καὶ φυλά, ἢ θὰ τοὺς λέει: μπόρα εἶναι θὰ περάσει. Μιά μπόρα θὰ μὰς ἔσωζε, ἀπαντοῦν αὐτοί.

Λέω ἀξιοπρόσεχτη εἶναι ἡ ὑποκρισία τοῦ πράγματος. Ὅλοι τρέχουν γιὰ τὴν κληρονομιά. Νὰ ἀποκληρωθεῖ ἡ παρούσα κυβέρνηση καὶ νὰ ἀναλάβουν αὐτοί. Θυσιαζόμενοι. Ἄν ρωτήσετε κάποιους ἀπὸ τοὺς πρωτοκλασάτους ὑπουργοὺς τῆς δεκαοκταετίας καὶ κάτι τοῦ ΠΑΣΟΚ, ἔχουν πολλὰ νὰ οἶσ ποὺν γιὰ τὶς θυσίες πού ἔχουν κάμει. Μέχρι πού ἀναγκάστηκαν νὰ ἐκπατριστοῦν γιὰ νὰ παραθέσουν μιὰ ἀπλή γαμήλια δεξίωση.

Ὁ κ. Παπανδρέου ξεμανίκωτος τρέχει παντοῦ. Ὁ γραμματέας τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Νίκος Ἀθανασάκης καὶ ὁ ἐκπρόσωπος Τύπου τοῦ Κινήματος κ. Πέτρος Εὐθυμίου μετέβησαν στὴν Πάρνηθα τὸ ἴδιο βράδυ τῆς μεγάλης πυρκαγιᾶς. «ὄπου ἐνημερώθηκαν ἐπὶ τόπου ἀπὸ τὸ δασάρχη τῆς περιοχῆς». Αὐτὸ ἐβοήθησε ἀποτελεσματικὰ τὴν καταπολέμηση τῆς μαινόμενης φωτιᾶς. Γιατί ἔδωσε τὴ δυνατότητα σὸ δασάρχη νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ κάτι. Ὁ κ. Ἀθανασάκης κατηγοροῦσε γιὰ εὐθύνες. Ἐκινήθηκαν ἐξίσου χρήσιμα καὶ ἀποτελεσματικὰ ἡ κυρία Ἀλέκα Παπαρήγα τοῦ ΚΚΕ (κατηγοροῦσε γιὰ ἔλλειψη συντονισμοῦ) καὶ ὁ κ. Γιώργος Καρατζαφέρης, ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Ὁρθόδοξου Συναγεραμοῦ (ἐκεῖνος μίλησε γιὰ διάλυση). Ἀπὸ κοντὰ καὶ ὁ κ. Ἀλέκος Ἀλαβάνος τοῦ Συνασπισμοῦ τῆς Ἀριστερᾶς, τῶν Κινήματων καὶ τῆς Οἰκολογίας, γιὰ κάτι κατηγοροῦσε καὶ αὐτός. Καὶ βεβαίως δὲν ὑπέστησαν οἱ κυβερνητικοί, ἀπὸ τὴν ἄλλη σκοπιὰ αὐτοί.

Ἀλλὰ ἀλλιῶς βλέπει τὰ πράγματα τὸ πονηρὸ πνεῦμα. Ὑπάρχει προηγούμενο. Καὶ οἱ πολιτικοὶ μας ἔμαθαν καλὰ τὸ μάθημα. Ὁ καγκελλάριος Γκέρχαρντ Σρέντερ πιστεύεται πῶς ἐπανεκλέχθηκε τὸ 2002, γιὰτὶ σὲ μιὰ κατακλυσμαία νεροποντῆ, πού ἐβούλιαξε τὴ μισὴ Γερμανία, ἐφόρεσε τὶς μπότες του καὶ ἐπλατσοῦρισε στὰ νερά (μὲ συμπλήρωμα μιὰ δόση λαϊκίζοντος ἀντι-ἀμερικανισμοῦ). Ὅπου λοιπὸν φυσικὴ καταστροφή πρῶτοι οἱ πολιτικοὶ μας (καὶ τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου). Γιὰ νὰ εἰσπράξουν ψήφους. Ὅχι γιὰ νὰ βοηθήσουν. Τί βοήθεια νὰ δώσουν; Κακὸ κάνουν. Δὲν ἀφήνουν τοὺς ἀρμοδίους καὶ ὑπευθύνους νὰ κάνουν τὴ δουλειὰ τους. Καὶ οἱ ὑπουργοὶ κακὸ κάνουν. Σὲ μιὰ κοινωνία στὴν ὁποία κυρίαρχος θὰ ἦταν ὁ ὀρθὸς λόγος καλὰ θὰ ἔκαναν οἱ ἄσχετοι νὰ κάθονται σπατάκι τους (ἢ στὸ γραφεῖο τους). Ὅχι νὰ μπλέκονται στὰ πόδια αὐτῶν πού πραγματικὰ ἀγωνίζονται.

Ἀπὸ ρεπορτάζ ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδας: «Οἱ κ. Ν. Ἀθανασάκης καὶ Π. Εὐθυμίου ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὑπὲρ τῆς ἀμεσης ἐπιστροφῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τους στὴν πρωτεύουσα, καθότι ἔμπειροι στὰ ἐπικοινωνιακὰ ἤξεραν καὶ μπορούσαν νὰ προβλέψουν τὴν πολιτικὴ μάχη καὶ τὸ ἐπικοινωνιακὸ παιχνίδι πού ἀκολουθεῖ τέτοια γεγονότα. Ἄν δὲν γύριζε ὁ Παπανδρέου οἱ τίτλοι τῶν ἐφημερίδων θὰ ἦταν «Ἡ Ἑλλάδα φλέγεται καὶ ὁ Γιώργος εἶναι στὴ Γενεύη» ἔλεγαν χαρακτηριστικὰ σὲ συνομιλίες τους «ἀνώτεροι κομματικοὶ παράγοντες». Αὐτὸς λοιπὸν ἦταν ὁ λόγος τῆς ἐσπευμένης ἐπιστροφῆς τοῦ κ. Παπανδρέου ἀπὸ τὴ Γενεύη, καὶ μάλιστα μὲ νοικιασμένο ἰδιωτικὸ ἀεροπλάνο. Τὰ περὶ ἐνδιαφέροντος καὶ συμπαραστάσεως ἄλλοῦ.

Ἐγὼ ἔνα ἀπλό σχόλιο ἔχω νὰ προσθέσω. Στὶς ἴδιες σελίδες ἀντιπολιτευόμενης ἐφημερίδας πού διεκτραγοδοῦνται τὰ περὶ τὶς πυρκαγιές παρεμφερῆ μιὰ ἄλλη ἐνδιαφέρουσα εἶδηση. «Ἀποκαΐδια 12.000 στρέμματα δάσους στὴν Καλιφόρνια. Περιοσσότεροι ἀπὸ 2.100 πυροσβέστες προσπαθοῦσαν μάταια νὰ σβήσουν τὴ φωτιά, ἢ ὁποῖα ἐτέθη ὑπὸ ἔλεγχο ὅταν ἐκόπασαν οἱ ἄνεμοι». Ἡ εἶδηση καταλήγει: «Στὴ Νοτιανατολικὴ Εὐρώπη οἱ θερμοκρασίες παρουσιάζουν σχετικὴ ὑποχώρηση, ἀλλὰ δασικὲς πυρκαγιές ἔχουν ξεσπάσει στὴν Τουρκία καὶ στὴ νότια Ἰταλία». Καὶ στὶς ἐφημερίδες τῆς 2 Ἰουλίου ἡ εἶδηση: «Στάχτη τὸ ὄρος Τρόδος. Ἡ μεγαλύτερη οἰκολογικὴ καταστροφή στὴν ἱστορία τῆς Κύπρου».

Αὐτὰ φέρνουν στὸ νοῦ, λόγω συνειρμοῦ παραστάσεων, τὶς τεράστιες πυρκαγιές πού κατέκαψαν πέρουσι τὴν Πορτογαλία. Τὸ ἴδιο κατέκαψαν τὸ τελευταῖο καλοκαίρι ἐπὶ ἐβδομάδες μεγάλες ἐκτάσεις στὴν Αὐστραλία (μπήκανε καὶ στὶς πόλεις).

Ἡ συνέχεια στὴν τελευταία σελίδα

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Ἡ ἄλλη ἄποψη γιά τίς πυρκαϊές

Τοῦ Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Βλέπουμε κάθε χρόνο ἀνεξέλεγκτες πυρκαγιές νά καταστρέφουν δάση καί καλλιέργειες στή νότια Γαλλία. Χῶρες ὅλες ὀργανωμένες, ὄχι τριτοκοσμικές. Σημαίνει αὐτό κάτι; Σκέφτεται κανείς; Μήπως οἱ πυρκαγιές ἔχουν γίνει ὑπό τίς τωρινές κοινωνικές καί κλιματολογικές συνθήκες μία μάστιγα πού μέ τά διαθέσιμα σήμερα μέσα εἶναι πολύ δύσκολο νά προληφθεῖ καί σχεδόν ἀδύνατο νά ἀντιμετωπισθεῖ ἀποτελεσματικά; (Εἰς «Τά Νέα», 5 Ἰουλίου, ἐδιάβασα ἕνα ἄρθρο μέ τόν τίτλο «Μῦθοι καί ἀλήθειες γιά τή φωτιά στήν Πάρνηθα» τοῦ κ. Νίκου Μάργαρη, καθηγητῆ στό τμήμα περιβάλλοντος τοῦ πανεπιστημίου Αἰγαίου. Σᾶς προτρέπω ταπεινά, ψάξτε νά τό βρεῖτε. Μία ψύχραμη φωνή. Ἀξίζει μέ τό παραπάνω τόν κόπο τῆς ἀναζητήσεως).

Σέ μιά σοβαρή χώρα δέν θά συνέβαιναν αὐτά πού συμβαίνουν ἐν ἔτει σωτηρίῳ 2007 στήν Ἑλλάδα. Δέν λειτουργεῖ σωστά μιά κοινωνία, ἡ ὁποία ἔχει ἐπιτρέψει σέ χυδαία μέσα ἐπικοινωνίας νά ἀσκοῦν δικαιώματα καί ἐξουσίες, πού ἀνήκουν στίς δικαστικές ἢ κυβερνητικές δραστηριότητες τοῦ κράτους. Ὁ καθένας πού διαθέτει ἕνα μικρόφωνο ἢ μιά στήλη ἐφημερίδας αὐτοανακηρύσσεται ὑπέρτατος κριτής τῶν πράξεων καί τῆς συμπεριφορᾶς τῶν πάντων. Δικάζουν καί βγάζουν πορίσματα ἀπό τήν πρώτη στιγμή ἑνός γεγονότος. Μέ μόνο δεδομένο τίς πολιτικές καί προσωπικές τους σκοπιμότητες. Θά ἦταν σωστό στή συγκεκριμένη περίπτωση τῶν πυρκαγιῶν νά περιμένουν ὅλοι ἕνα τεκμηριωμένο πόρισμα ὕστερα ἀπό ἐνδελεχῆ ἔρευνα καί προσεχτική ἐξέταση καί ἐκτίμηση ὅλων τῶν δεδομένων μιάς ἀξιόπιστης ἀρχῆς, ἐπιτροπῆς, ὑπηρεσίας (ἡ ἀξιόπιστία εἶναι τό σημαντικό). Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα νά γενικεύεται ἡ συζήτηση γιά εὐθύνες, ὀλιγωρίες, ἀμέλειες, ἐπιπολαιότητες, βλακειές, λάθη, δόλους. Καί κυρίως γιά τό τί προτείνεται, τί γίνεται ἀπό ἐδῶ καί πέρα.

Δυστυχῶς ἀντί γιά κάτι τέτοιο εἶχαμε μία ἀκόμα συνέλεια τῶν πυρκαγιῶν, ἐξίσου θλιβερή, ἐξίσου ἐπώδυνη γιά τοὺς πολίτες πού ἀγαπᾶνε ἀνιδιοτελῶς αὐτόν τόν τόπο. «Δέν ἔχεις τοῖπα», ἔκφραση ἀηδῆς καί πρόοτυχη. Δέν ἔλεγχθη σέ κανένα καταγώγιο. «Δέν ἔχετε τοῖπα, κύριε Καραμανλῆ. Δέν ἔχει τοῖπα ἡ κυβέρνησή σας». Τό εἶπε ὁ ἀρχηγός τοῦ ΠΑΣΟΚ Γιώργος Ἀνδρέα Παπανδρέου μέ παντελῆ ἔλλειψη σεβασμοῦ πρὸς τόν χῶρο μέσα στόν ὁποῖο μιλοῦσε, τῆ Βουλῆ τῶν Ἑλλήνων. Προφανῶς ὁ ἄνθρωπος ἀγνοεῖ τό νόημα τῶν ἐλληνικῶν λέξεων. Δέν μετέχει «τῆς παιδεύσεως τῆς ἡμετέρας» (Ἰσοκράτης).